

MeLaRa seuratason koulu- ja esteratsastuskilpailut 27.–28.10.2012 Meri-Lapin Hevospalvelun talli, Tornio

Oman harrastuksen arvoitus Erityisryhmäläiset kokeilevat eri lajeja

Meri-Lapin ratsastajien seurakilpailut Meri-Lapin Hevospalvelun tallilla alkoivat erityisryhmien ratsastusmerkkikokeella. Luokka oli avoin kaikille, joilla on diagnosoitu kehitysvamma tai muu liikuntavamma.

Erityisryhmien kuntoutukseen ja fysioterapiaan erikoistunut yritys Tmi Arja Korrensalo sai erityisluokan lähtijämäärän ennätyslukemiin, kun fysioterapeutti **Arja Korrensalo** henkilökuntineen toi mukanaan neljä ratsastuksesta innostunutta asiakastaan.

- Tämä ryhmä tutustuu eri liikuntalajeihin ja tarkoituksena on löytää niistä oma, jopa elämänpituinen harrastus. Noin kymmenen innostunutta lasta ja aikuista aloitti ratsastuksen kesällä viikon kurssina. Tarkoituksena oli, että kurssin jälkeen he kävisivät myös itsenäisesti täällä **Katariina Pajarin** opissa kesän ajan. Syksystä saakka olemme ratsastaneet yhdessä keskiviikkoisin. Nämä neljä lasta innostuivat vielä suorittamaan ratsastusmerkin kauden päätteeksi, Arja Korrensalo kertoo.

Osa ryhmäläisistä jatkaa ratsastuksen parissa, mutta talven aikana ryhmä tutustuu myös uintiin, luisteluun ja lasketteluun.

Ratsastus on iloinen kokonaisuus

Syksyn säännöllisen ratsastusjakson jälkeen Korrensalo on huomannut asiakkaissaan paljon fyysisiä ja psyykkisiä muutoksia parempaan.

- Se riemu ja liikunnan ilo on nähtävissä! Fyysisiä muutoksia ovat kävelyn, ryhdin ja vartalonhallinnan parantuminen. Ratsastuksella on positiivisia vaikutuksia psyykeen ja sosiaalisuuteen. Ratsastajien itsetunto ja keskittymiskyky ovat kasvaneet. Erityislapset ovat voineet tavata tallilla toisiaan ja huomata, että meitä on muitakin. Tietenkin uusi suhde hevoseen ja siihen tutustuminen on myös tärkeää, Korrensalo tiivistää.

Paras hetki

Erityisryhmän ratsastajilla on oma avustaja, yleensä fysioterapeutti, ja toinen avustaja taluttaa hevosta. Taitojen kehittyessä ja fyysisen kunnon mukaan he voivat ratsastaa ilman avustajaa ja hevosentaluttajaa.

- Ei ole tarkoitus, että ponia vain talutetaan ympyrällä ja lapsi istuu selässä. Ratsastaja jumppaa, opettelee uusia asioita ja tekee töitä ratsastuksenopettajan johdolla kuten kaikilla ratsastustunneilla tehdään. Paras hetki on, kun lapsi sanoo avustajalleen: ”Päästä irti”, Korrensalo hymyilee.

Pehmeästi ja matalalla

Eräs merkkikokeeseen osallistunut oli tervolalainen 13-vuotias **Esko Roms**. Eskon äidillä **Henna Romsilla** on kotona hevosta, joten nuori mies on istunut hevosen selässä ensimmäisen kerran kaksivuotiaana. Nyt Esko on aloittelemassa kilpailu-uraansa Meri-Lapin Hevospalvelun Bajkattammalla. Pyörätuoli saa jäädä maneesin nurkkaan ratsastuksen ajaksi.

- Ratsastus on tällä hetkellä lempiharrastukseni ja en juuri muuta harrasta. Käyrätorven soitto on jäänyt, mutta kuuntelen paljon musiikkia ja äänikirjoja, Esko kertoo.

Bajkan taloudellinen tapa liikkua sopii Eskolle.

- Hevosella on sopivan pehmeät ja matalat liikkeet, joten minun on helppo istua siellä. Yhteistyö Bajkan kanssa sujuu hyvin. Se jotenkin vaistoa, että nyt pitää mennä tosi tarkasti ja olla varovainen liikkeissä. Se on myös halukas liikkumaan, kiltti ja tottelevainen, Esko kuvailee pilkullista vakioratsuaan.

Esko ei jännittänyt merkkikoetilannetta.

- Olin harjoitellut Bajkan kanssa ja vielä kotona paperilta ohjelmaa. Itse asiassa harjoittelin merkkikoerataa ilman taluttajaa, mutta menin sen kuitenkin taluttajan kanssa tällä kertaa. Aion ehdottomasti jatkaa kilparatsastusta. Kilpaileminen oli kivaa! Minun tavoitteena on itsenäinen ratsastus ilman avustajia, Esko sanoo päättäväisesti.

Kaikki erityisryhmäläiset suorittivat käynnissä ratsastettavan ratsastusmerkkikokeen hyväksytysti. Kokeessa ratsastajan tulee saada hevonen liikkeelle, osata kääntää hevosta, pujotella kartioita, pysäyttää hevonen ja istua ravissa vähintään muutaman askeleen verran.

